

СВЕТОСАВНИК

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ СВЕТИ САВА МЕЛБУРН

No. 144 / Jan 2024 PP100018012

МИР БОЖИЈИ, ХРИСТОС СЕ РОДИ

У овом броју:

Посета Епископа Силуана и велики јубилеј ФГ Авала

Сабор Фолклора

Православље и ноћ вештица

СВЕТОСАВНИК

С благословом ЊП Епископа Г. Силуана

ПАРОХИЈСКИ ЛИСТ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВ САВА"
212 Diamond Creek Road, Greensborough VIC 3088 - Australia

Излази тромесечно за **Божјић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан**

Парохијски лист уређује протонамесник о. Дејан Милошевић

ШКОЛА СРПСКОГ ЈЕЗИКА – суботом 10:00 - 13:00

(Званична испостава Српске Школе „Вук Караџић“)

ДЕЦА ПОХАЂАЈУ ЧАСОВЕ СРПСКОГ ЈЕЗИКА И ВЕРОНАУКЕ

Квалификовани наставни кадар према прописима Мин. Просвете VIC
За више информација, обратите се г. Татјани Георгиевској: 0431 182 760

ФОЛКЛОРНА ГРУПА „АВАЛА“

Пробе се одржавају петком вече у великој сали у четири групе:

19:00 почетници | 19:30 мала | 20:30 средња | 21:30 велика

За више информација, назовите **Душана Булатовића** на **0407 297 994**

ПЕНЗИОНЕРСКО ДРУШТВО – сваког другог четвртка

Дружење почиње од 10. Ручак у 1 по подне у малој сали

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите **велику** или **малу** салу за ваше славље, назовите
БИЉАНУ ЉИЉАК: 0449 605 108 или hallhire3088@gmail.com

Назовите на време јер се сале често издају за разне прославе.

СВЕТА БОГОСЛУЖЕЊА У ЦРКВИ СВЕТОГ САВЕ

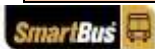
Сваке недеље и празницима у 10 сати пре подне,
Акатист Пресветој Богородици сваког петка у 8. сати,
вечерња служба сваке суботе и уочи празника у 6 сати

Свештеник: протонамесник о. Дејан Милошевић

Parish Priest: Rev Fr Dejan Milosevic

0401 537 117 or email: mdejan84@yahoo.com

Председник ЦО: Влајко Бошњак 0412630963

ГРАДСКИ ПРЕВОЗ ДО НАШЕ ЦРКВЕ: Сваких 10-15 минута, испред наше цркве пролази **Smart Bus 901** (to: Melb Airport | to: Frankston)

РЕЧ УРЕДНИКА

Драги моји, браћо и сестре у Христу Господу. Желим да Вас све поздравим са сверадосним поздравом новорођеног Христа Господа ХРИСТОС СЕ РОДИ! Време Божића је дивно време, када овце, пастири, јасле и звезде изненада поприме ново значење. Постају важни ликови у приказивању једног од најважнијих догађаја у људској историји: рођења Исуса Христа. Сви се по мало са носталгијом сјећамо Божића у раној младости. Сјећамо се оца који нас води у Цркву на Божић, положајника или пак оног дивног расположења и радости које тада влада. Као и све приче о Христу, тако је и прича о његовом рођењу пуна лекција које можемо да научимо о послуживању, о дељењу Његовог светла како бисмо обасјали читав свијет.

У старом завјету имамо многа пророчанства о рођењу Сина Божијега. Рођење Месије прорекао је и свети Михеј, који је живео око седам вијекова пре Христа. У својим речима о Месијиној будућности, пророк говори о месту Његовог рођења: „А ти, Витлејеме Ефрато, ако и јеси најмањи међу хиљадама Јудиним, из тебе ће ми изаћи који ће бити Господар у Израилу, коме су изласци од почетка, од вечних времена.“ (Мих. 5,2). Бројна обећања о Христовом рођењу дао је свети пророк Исаија, који је живео отприлике у исто вријеме када и

Михеј. „Али ће изаћи шибљика из стабла Јесејевог (отац светог цара и пророка Давида, прим. прев.), и изданак из корена његовог изникнуће. И на Њему ће почивати Дух Господњи, дух мудрости и разума, дух савета и силе, дух знања и страха Господњег. И у то ће време за корен Јесејев, који ће бити застава народима, распитивати народи, и почивалиште Његово биће славно.“ (Ис. 11, 1-10). Сва ова предвиђања су била добро позната сваком Јеврејину, и сваки потомак Давидове лозе надао се да ће се у његовој породици родити Месија. Тужно је што Јевреји у Христу нису препознали очекиваног Спаситеља. Нису Му повјеровали очекујући не небеско, него земаљско царство, мислећи да ће Месија од Израела учинити центар свијета. Тако су они одбацили благослов који им је био послат, док су други (незнабошци) оберучке приграбили овај благослов и задржали га за себе.

Савремени живот, данас, угрожен је великим искушењима. Наш свијет проживљава крај једне епохе и агонију једног застрашујућег и несигурног сутра. Али витлејемска звезда долази поново да осветли наш живот. Да нас подсети да се Христос родио. Да је Бог спасење послао народу своме. А народи, који ходају у тами, скрећу очи своје на најсиромашнији и најславнији престо васионе, на смирене јасле. И тамо види свјетлост велику. У очима пуним дивљења, у светлости Богомладенца, свједочимо да нас Бог све воли и никоме не ускраћује право на наду. Радост која извире из празника Рођења Христовог није некакав сентиментални израз, већ је то израз свести да се у овом догађају пројављује љубав Божија према нама јер је Бог Сина свог Јединородног послао у свијет да живимо Њиме. Христово

рођење показује да жалости, искушења, тешко време у коме живимо, чак и трагедије које проживљавамо, не могу победити нашу наду. Јер љубав Божија данас постаје непосредно опипљива, пошто се Христос родио да нас избави од стварних узрока наших страдања: греха и смрти.

Владари овог свијета, владају у свјести незнања да је Христос рођен. Јер, одакле год да се Христос изгони, где год да му се не уступа мјесто да буде рођен, гдје год да се Његово учење презире, тамо господаре: искоришћавање, похлепа, сујета и малодушност. И тада се откривају трагичне последице, као што су: понижавање и искоришћавање сиромашних и немоћних, економске кризе, ратови и катастрофе. Али данас, радост и нада поново куцају на врата нашега срца: Христос се рађа, славите! У Духу и радости Рођења Богомладенца Христа, уздигнимо своја срца ка Небу, да бисмо спречили да наш свет постане пакао. У витлејемским јаслама почива наша радосна нада за ново време и нови свијет, у незалазни Дан Царства Христовог – Мира Божјег и добре воље међу људима!

Иако је Васкрс највећи хришћански празник, празник над празницима, код Срба се Божић и празници везани за њега најсвечаније прослављају и обилују нашим лијепим обичајима, који вријеме од неколико недеља око Божића чине најљепшим и најсвечанијим периодом у цијелој календарској години. Божић се празнује као успомена на дан рођења Господа Исуса Христа, Сина Божијег, Спаситеља свијета. Та чињеница да је то празник рађања новог живота, празник дјецe и дјетињства, празник родитељства очинства и материнства, украсио је код Срба овај празник најлепшим вјерским обичајима и обредима. Сви ти обичаји и

обреди имају један основни смисао и своде се на један циљ: Умолити Бога да сачува и увећа породицу и имање домаћина. Све је то изражено у краткој народној здравици и молитви о Божићу: „Дај, Боже, здравља и весеља у овом дому, нека нам се рађају здрава дечица, нека нам рађа жито и лозица, нека нам се увећава имовина у пољу, тору и обору!“

У овом периоду су најважнији следећи празници: Дјетинци, Материце, Оци, Туциндан, Бадњидан, Божић. За сваки од ових дана и празника везани су наши лијепи обичаји.

А како би смо што боље и свечаније осјетили овај наш свеспасоносни дух Божића него кроз Света богослужења наше Цркве. Као што можете видјети у нашем часопису ми редовно, током цијеле године, служимо акатист мајци Божијој сваког петка у 20. часова, вечерњу службу сваке суботе и уочи празника. Св Литургија се служи сваке недеље и сваког црвеног слова. Ако желимо добро себи и својим породицама морамо се потрудити да редовно долазимо на Света богослужења. Само са Богом на Литургији и у својој заједници можемо пронаћи срећу у нашим животима. Ако мислимо да се нећемо претопити у странце у овом далеком свијету без Христа, без причешћа и без наше српске православне заједнице дубоко гријешимо. Само се са Христом младенцем новорођеним спасавамо!

У име нашег председника Влајка Бошњака, нашег црквеног одбора и свих пододбора наше светосавске парохије и моје лично име желим још једном да вас поздравим са радосним хришћанским поздравом Мир Божији-Христос се роди!

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

ДЕЦЕМБАР 2023

Недеља 31. Св литургија у 10. (Оци)

ЈАНУАР 2024

Субота 6. **Бадњи дан:** Св. Литургија у 10. часова
Бадње вече: Вечерње богослужење у 6. часова. Након вечерње службе освећење и дељење бадњака

Недеља 7. **Рождество Хистово-Божјић**
Св литургија и благосиљање божићне чеснице у 10 часова

Понедељак 8. **Други дан Божића-Сабор Пресвете Богородице**
Одлазак у манастир Св. Саве у Елајну

Уторак 9. **Трећи дан Божића-Св. Архиђакон Стефан**
Света литургија у 10 часова. Резање славских колача од 8.

Недеља 14. **Обрезање Христово-Св. Василије Велики**
Св литургија са молебаном за нову годину у 10 часова

Четвртак 18. **Крстовдан**, Св литургија у 10 часова

Петак 19. **Богојављење**
Света литургија и велико освећење воде у 10. часова

Субота 20. **Сабор Св. Јована Крститеља-Јовањдан**
Света Литургија у 10 часова, резање колача од од 6. часова

Недеља 21. Св литургија у 10

Субота 27. **Свети Сава први Архиепископ Српски**
Св литургија у 10

Недеља 28. **Саборно прослављање славе Св. Саве у манастиру**
Елајну

ФЕБРУАР

Недеља 4. **Прослава храмовне и Школске славе Св. Саве**
Св литургија у 10. часова, свечана литија и резање славског колача. Потом славки ручак и Академија. Домаћин за 2024. је Зоран Тодоровић са породицом.

Недеља 11. Св литургија у 10

Понедељак 12. **Св. Три Јерарха**
Света литургија у 10 часова

Четвртак 15. **Сретење Господње**
Света Литургија у 10 часова

Недеља 18. Света Литургија у 10

Недеља 25. Св. литургија у 10 часова
Слава наше пензионерске групе

Вода је по природи својој мека, а камен тврд. Но ако је над каменом стављен бић, то вода капајући и падајући постепено на камен, најзад га пробије. Тако и Ријеч Божја (Св. Писмо) меко је, а наше срце грубо; но ако човек често слуша или чита Ријечи Божје, то страх Божји силази у срце његово.

Ава Пимен

SCHEDULE OF CHURCH SERVICES

DECEMBER 2023

Sunday 31. Holy liturgy at 10am (Father's day)

JANUARY 2024

Saturday 6. **Badnji dan:** Holy liturgy at 10am
Badnje vece: Vespers evening service at 6pm, with blessing of badnjak tree and branches

Sunday 7. **Birth of our Lord Jesus Christ-Christmas**
Holy liturgy at 10am, and blessing of Bozic Cesnica

Monday 8. **II Day of Christmas-Synaxis of the Theotokos**
Holy liturgy at St. Sava monastery

Tuesday 9. **III Day of Christmas-St. Archdeacon Stephen**
Holy liturgy at 10am. Blessing of slava bread from 8am

Sunday 14. **St. Basil the Great**
Holy liturgy at 10am and prayer for new year

Thursday 18. **Holy Cross day**
Holy liturgy at 10am

Friday 19. **Theophany- Baptism of our Lord Jesus Christ**
Holy liturgy at 10am, and blessing of water

Saturday 20. **St. John the Baptist and Forerunner**
Holy liturgy at 10am, blessing of slava bread from 6am

Sunday 21. Holy Liturgy at 10am

Saturday 27. **St. Sava, First Archbishop of Serbia**
Holy liturgy at 10am

Sunday 28. **St. Sava Monastery slava celebrations in Elaine**

FEBRUARY

Sunday 4 **St. Sava Church slava celebrations in Greensborough.**
Holy liturgy at 10am, festal procession around Church and blessing of slava bread. Lunch and children's program in large hall. Domacin: Zoran Todorovic with family.

Sunday 11 Holy Liturgy at 10am

Monday 12. **Holy Three Hierarchs**
Holy Liturgy at 10am

Thursday 15 **Meeting of our Lord**
Holy liturgy and at 10

Sunday 18. Holy liturgy and at 10am

Sunday 25. Holy liturgy at 10
Pensioner's slava.

Truth is not a thought, not a word, not a relationship between things, not a law. Truth is a Person. It is a Being which exceeds all beings and gives life to all. If you seek truth with love and for the sake of love, she will reveal the light of His face to you inasmuch as you are able to bear it without being burned.

(St. Nicholas of Serbia, Thoughts on Good and Evil)

ПРОПОВЕД НА БОЖИЋ

Рождество Христово је велики хришћански празник. На празник је уобичајено да се свима честита, а честитање је по смислу те речи (рус. поздрављати) – жеља да човек буде здрав. Али, Христос је дошао на земљу не да нам да здравље или још један повод да седнемо за празнични сто са блиским или крви или духовно блиским. Он је дошао да нас спасе од нашег ужасног живота у греху. Грех је по својој дефиницији – живот без (изван) Бога. У очекивању празника срце људско пуно је торжествене радости толико да у њему нема места за свакодневне земне бриге. Васељена и звезде, људи на земљи и ангели на Небу величају, славе данас Рођење Господа нашега Исуса Христа – Који нам је донео наду на спасење. А ми? Да ли смо спремни за сусрет с Христом Који се рађа? Митрополит Антоније Сурожски је рекао: „Бог долази на свет као рањиво, беспомоћно дете и говори: „Предајем се вама, радите од Мене шта хоћете“. И пред сваким од нас је питање: а шта ја радим с Њим, с том љубављу Божијом која ми је дата, с Тим Младенцем Који се рађа само ради тога да буде измучен на Крсту и да умре ради мене лично, а не само ради човечанства уопште?“. Скоро пре две хиљаде година, од рођења Богомладенца, почела је нова ера за човечанство. Својим доласком Бог, приклонивши Небеса и сишавши на земљу поставио је пред човека избор: шта хоћеш, човече, земљу или Небо? Човек који је отпао од Бога заборавио је своју небеску отаџбину и свога Оца – Бога, заборавио је био толико да је био потребан доласак Сина Божијега на земљу да би опет пало човечанство било напоменуто на то. Син Божији хоће да нас врати на Небо. И главни догађај људске историје после стварања човека ни од

чега – јесте Рођење Христа, Васкрсење и пребивање Његово од тада и заувек с људском плоти (телом). Сваки човек који живи на земљи, као тада, у древној Палестини, постављен је пред избор: да ли он прихвата Исуса Христа као Бога и сваку Његову реч као истину до последње инстаце или не прима, или изабира шта да прима, прима делимично, један мали део који му одговара и у зависности од тога строји свој живот. Човек је сздање Божије. Сздање разумно. Стога и наш живот треба да буде осмишљен. И на дан Рождества Христовог свако ко тражи смисао живота, а неће да буде просто животиња или биљка – добро је да се замисли над тим да је Христос дошао на земљу и ради њега самога и да није једноставно просто пренебрећи тај главни светски догађај.

Није случајно Света Црква одредила својим члановима пред Рождество Христово пост, да би очистили чула, ум, очистили савест и потрудили се да умом и срцем загрле ову задивљујућу тајну, да уђу у њу, да препознају у себи шта они још нису успели да исправе у своме животу према Оној Речи Која је с Неба дошла на земљу. Христос је започео Своју проповед од призива на покајање: „Покајте се јер се приближило Царство Небеско“. Покајати се – значи изменити своје мисли, изменити свој живот, савршити у њему преврат, али не у име некаквих апстрактних идеја или учења, него управо ради вечног живота. И на дан Рођења Христовог свако од нас треба да опет и опет о овоме размисли и, ако се наше срце наклони Христу – да стане на тај пут и да се потруди да буде веран Богу до краја. Тада ће наш живот добити онај истинити, прави смисао на који нас позива Господ. Из данашњег Јеванђеља сазнајемо да су се прво пастири

поклонили Рођеноме Спаситељу, иако су они били прости, необразовани људи. Њих је Сам Господ преко анђела, Својих посланика, обавестио о рођењу Христовом и они су нимало не сумњајући – дошли. А мудраци, учени људи, морали су да путују веома дуго, околним путем, а кад су се враћали умало да упадну у руке подмуклога Ирода. Али Господ им се смиловао и открио им – да не треба да се враћају Ироду, него да иду другим путем назад. Пут срдачне простоте води право ка Богу, док знање често удаљава од Њега или доводи дужим, запетљаним путем. Знање је повезано с опасностима, јер човек може да упадне у замку, може га уловити ђаво. Али ако је оно ипак привело човека Христу и човек се поклатио Богу и принео Му дарове – Господ тада изједначава прсте пастире и мудраце-звездаре. И ми смо данас исто дошли у цркву да се поклонимо Младенцу Христу. Пред нама је икона Рођења Христовог. Богомладенац лежи у јаслама, над Њим су се надвили Пречиста Дјева и Праведни Јосиф, над јаслама гори звезда. Около је тишина, град се уморио од брига и погружен је у сан, а ми славимо Рођења Господа. И наш мали подвиг донеће нам велики плод, Господ ће нас наградити: данас ћемо примити благодат Божију примањем Светих Христових Тајни (причешћем – прим. прев.).

Господ је ради тога и дошао на свет и призвао Себи прсте пастире и мудраце-звездаре, и учене и необразоване људе, све – да би Му се поклонили. А клањати се Христу значи примити ту светост коју је Он донео у свет, примити Дух Који је Он послао у свет, примити учење које је Он принео овоме свету. Али свет у почетку није могао да схвати Његове речи, многи су се ужасавали слушајући шта је Господ говорио. Када је Он казао: „Ако не будете јели Тела Сина Човечијега

и не будете пили Крви Његове, нећете имати живота у себи“ – многи су отишли од Њега, јер како је то могуће јести тело људско? Када је Он говорио о љубави према непријатељима, они су се чудили: како је то могуће волети непријатеље, како је могуће волети људе када они тебе мрзе? Лепоту тих речи разумевали су најпре само појединци, затим десетине, па стотине, хиљаде, милиони и, на крају, милијарде људи. Милијарде људи примиле су Његове речи. Нажалост, ми живимо на крају људске историје, када се већ завршава Царство Христово, када се људи одвраћају од Бога и мисле да Рођење Христово – значи добро појести, попити, провеселити се, послати једни другима сто педесет честитки. Али Господ је дошао ради тога да би нас ослободио од греха. И слободу од греха, истинску слободу може нам дати само учење Христово, само Његова благодат, само Његова Црква. Свако од нас има неко искуство црквеног живота, свако је већ спознао моћ Божију у борби са грехом и зна како да га победи. Грех се побеђује огромним напорима човековим. И када Господ види те напоре, Он човеку помаже у његовим настојањима, Он га чува од пада. За пастире су ти напори били мали: да дођу до пећине коју су добро познавали. Да, простоме човеку је лакше да приђе Богу. И зато, ако бисмо сад истражили колико је у Цркви људи који имају високо образовање, а колико оних који имају и ниже од средњег образовања, показало би се да је других више. Простоме човеку лакше је да види Бога, јер му је срце просто. А човеку који много зна, то је теже, али је такође могуће. Преодолевши сва искушења, и звездари су дошли Христу и поклонили Му се.

*Проповед протојереја Димитрија Смирнова
(изговорена 90-их година у Москви)*

КРШТЕНИ У 2023. ГОДИНИ

СТЕФАН	син Душана и Карле Бошњак
АЛАНА	кћер Саше и Силване Гашић
ЕНА	кћер Александра и Андреје Каришик
КРИСТИЈАН	син Стефана и Андреје Глоговац
МАТЕО	син Стефана и Андреје Глоговац
DEAN	son of David and Dianne Kovacevic
AVA	daughter of Anthony Masali and Малина Ђурчић
ФИЛИП	син Данијела и Анастасије Новковић
СТЕФАН	син Дејана и Сузане Матић
СИМОН	син Дејана и Сузане Матић
ELLA	daughter of Lucan and Veronica Gruyich
ALANA	daughter of Lucan and Veronica Gruyich
ОЛИВИА	кћер Марка и Радмиле Никић
СОФИА	кћер Петра и Анете Кулинчевић
DOMINIQUE	daughter of Leon and Loren Markovic
ДАНЕ	син Синише и Јасмине Јокановић
YANI	son of Doumanis Antony and Sally Dikson
МИЛА	кћер Мирослава и Марије Лалић
SLOAN	кћер Мирослава и Марије Лалић
МИЛИЈАНА	кћер Милана и Njok Vo
ЈАКОВ (QUAN)	son of +Thanh Nguyen and Ngoc Nguyen
ПЕТРА	кћер Обрада и Дајана Глигоревић
АНГЕЛА	кћер Обрада и Дајане Глигоревић
МОНИКА	кћер Милорада и Љубице Павић
НИКОЛИНА	кћер Ненада и Дијане Богуновић

Сви који се у Христа крстите у Христа се обукосте!

ВЕНЧАНИ У 2023. ГОДИНИ

David James Novakovic and Kristina Ignatova
 Зоран Скочајић и Милена Вуксановић
 Andrew James Henty and Софија Челебић
 Марко Ранковић и Маја Котевски

ПРЕМИНУЛИ У 2023. ГОДИНИ

Марија Миоковић
 Чедомир Стевановић
 Илија Јовановић
 Благица Јовановић
 Стана Скопаљ

Момир Кујовић
 Добринa Јовановић
 Златија Пастерац
 Радмила Ђокић
 Олга Снешков

Спасенија Обрадовић
 Божидар Марковић
 Соња Савић
 Бранислав Лукић

Помени Господе Боже наш, преминуле слуге своје, који преминуше са надом на васкрсење и живот вјечни!

POLOZAJNIK

A poladžajnik, called also poladžajnik, poladžajnik, or radovan, is the first person who visits a family during Christmas. This visit may be fortuitous or pre-arranged. People expect that it will summon prosperity and well-being for their household in the ensuing

year. A family often picks in advance a man or boy, and arranges that he visit them on Christmas morning. If this proves to be lucky for the family, he is invited again next year to be the poladžajnik. If not, they send word to him not to come any more in that capacity. A poladžajnik steps into the house with his right foot first, greeting the gathered family, "Christ is Born, Happy Christmas." He carries grain in his glove, which he shakes out before the threshold, or throws at the family members. "Truly He is Born," they respond throwing grain at him. The poladžajnik then approaches the ognjište, takes a poker or a branch, and strikes repeatedly the burning badnjak to make sparks fly from it. Having said that, he moves the log a little forward and throws a coin into the fire. The woman of the house puts a woolen blanket on the poladžajnik's back, and seats him on a low stool by the ognjište. In the moment when he sits down, they try to pull away the stool beneath him, as if to make him fall on the floor. The poladžajnik goes out into the yard, and throws grain inside a circle made with the rope with which Christmas straw has been tied, calling chickens. When they gather in the circle he catches a rooster, whose head is then cut off

by him or the head of household on the house's threshold. The rooster will be roasted on a wooden spit as a part of Christmas dinner. A poladžajnik usually stays for dinner at his hosts' home. He is gifted a round cake with an embedded coin, and a towel, shirt, socks, or some other useful thing. A modern version of the custom to make sparks fly from the badnjak is adapted to houses without an ognjište. Several oak twigs, which symbolically represent a badnjak, are put on fire in a wood-burning kitchen stove. The poladžajnik stirs them with a poker saying the aforementioned words. A custom to use a domestic animal as a poladžajnik was kept in some regions until the first half of the 20th century. A sheep, ox, swine, or calf was led into the house on Christmas morning. In the west Serbian region of Rađevina, centered in the town Krupanj, the head of household would place a sheep between himself and the ognjište, and pronounce the aforementioned words while striking the badnjak with a branch cut from it. In the region of Bihor, north-eastern Montenegro, a round loaf of bread with a hole in its center was prepared; four grooves were impressed into its surface along two mutually perpendicular diameters of the loaf. After an ox was led into the house, the loaf was put on his horn, and some grain was thrown on him. Yanking his head, the ox would throw off the loaf; having fallen down, it would break into four pieces along the grooves. The pieces were picked up and distributed among the family members.

ПИТАЊЕ СВЕШТЕНИКУ

Питање: Драги оче. Молио бих да ми се одговори на питање у вези крштења мале дјеце, јер сам збуњен. Редовно читам Св. Писмо. Зар не би ми као одрасли требало сами одлучити о крштењу, кад смо довољно зрели и знамо читав смисао тог чина? Из Библије можемо видјети да су дјеца безгрешна, зашто се онда савјетује крштење у раној младости. Пуно поздрава. Огњен

Одговор: То је интересно питање које, верујем, интересује многе а не само Вас. Често сам у контакту са родитељима који одлажу крштење њихове дијете или пак заказују крштења на први рођендан. Тачно је да је Господ крштен са 30. година на ријечи Јордану и да дјеца немају лични гријех. Ако сте Ви као родитељ одговорни пред Богом за његово узрастање како телесно тако и духовно-душевно. Зар Вам неће бити жао ако је то дете могло много више порастати и у духовном смислу а ви му то нисте омогућили зато што сте га оставили да оно само расте у цркви онда када порасте и када је он сам нађе? И на примјер ово, дете, за време свог земног живота није упознало Христа, и сутра када се појави пред Богом, оно треба дати одговор, и рећи ће “па нису ме родитељи научили, они су били Хришћани али ми ништа о теби Господе нису казали”, да ли ће Вас тада гристи савјест, што сте се оглушили о ријечи Христове, које је упутио свима нама, “ко се не крсти водом и Духом не може ући у царство Божије”. И Ваше дијете не уђе у царство Божије због кога-родитеља. А ако Вам кажем да се дете не може ни причестити јер није крштено, да ли знате шта то значи? Христос каже ”ако не једете тела Сина човечија и не пијете крив његове немате ЖИВОТА у себи”.

Знате ли да Ваше дете ће се покретати али неће имати живота у себи без причешћа. Све сам Вам ово навео да бих Вам једно приближио, у Христовој крви је Његово чиста и безгрешна душа, а у његовој души је једина права љубав Божанска без које ми не можемо живети ни на овом ни на оном свету, а ни Ваше дијете неће имати праве ЉУБАВИ (Божанске) јер не може да се причести док се не крсти. Ми као родитељи не питамо дјете; коју ће храну јести, којим ће језиком разговарати или шта ћемо му одјенути па га тако из неше превелике љубави према њему нећемо ни питати хоће ли се крстити или неће. Значи ми смо од Бога даровани нашем чаду и за њега одговарамо пред престолом Божијим.

Сјећам се догађаја који се десио негде 2013. године када сам добио позив од једних забринутих родитеља. Њихова тек рођена беба није била добро. Похитао сам и исто вече крстио дјете по хитном поступку још у инкубатору. Њихова мука је трајала данима, беба је имала много здравствених компликација али је ипак милошћу Божијом преживјела и одрасла. Не смијем ни да замислим шта би било да нисам крстио дијете а оно по Божијем допуштењу није преживјело.

У нади да ће те ово моје писмо разумјети и видјети да без крштења нам нема спасења и правога живота без Животодавца Исуса Христа у чију смо име крштени, а Ви као родитељ најбоље знате какве су Вам дужности, да ли само да дијете телесно одгајате или и духовно да га Васпитавате. Поставили сте питање на које се може много дуже разговарати али се искрено надам да ће Вам ово помоћи.

о. Дејан

ПОГРЕШНЕ ПРЕДСТАВЕ ЉУБАВИ И ХРИШЋАНСКЕ АГАПЕ

Данас је „љубав“ постао толико често кориштен и злоупотребљен појам да људи на извесни начин постају равнодушни на његов помен. Изјаве љубави чујемо у неумесним песмама, плитким филмским причама, политичким говорима... Но, још већи је проблем, људи у свакодневном животу олако доживљавају љубав. Данас се љубав често дефинише само као осећај, те изјаве попут „волим те“ за многе значе: „Уз тебе осећам топлину, жељу, приврженост.“ За хришћане, међутим, љубав није само емоција, наклоност, страст. Многи и Христа доживљавају сентиментално, а не кроз лични, жив однос. Љубав се у хришћанству често назива „агапе“. Она у себи може да садржи многа племенита осећања (наклоност, приврженост, храброст, итд.) али је далеко шира од пролазних осећања. Она је жив однос са другим, наша одговорност према том односу и спремност да другима служимо. Све је учесталије схватање да се љубав не може контролисати, како не можемо да бирамо кога ћемо да волимо, те се често сматра да волети или не волети није питање морала. Ми, пак, верујемо да се љубав заснива на личном избору и спремности да се крећемо ка другоме, те је и те како повезана са моралом. „Ако љубави немам, ништа ми не користи“, вели Свети Апостол Павле у

Химни љубави (1.Кор. 13). Модеран човек сматра да љубав зависи од квалитета особе ка којој је она усмерена. Тако да многи имају обавезујуће предуслове какве људе могу да воле, а то се најчешће тиче сличности са њима, привлачности, реципрочног одговора на указану љубав, итд. Христос нам поручује како можемо и како би требало да волимо и оне који нас не воле (Лк. 6, 32-36), па чак и непријатеље. Он се дружио са онима које је друштво одбацило, иако нико није могао ни приближно једнако да Му узврати. И молио се за Своје убице са Крста. Следећа заблуда по питању љубави јесте како би вољенима требало да чинимо оно што они желе, док Јеванђеље поручује да чинимо оно што је добро за друге. У ери која сувише наглашава емотивно стање и личне жеље, постаје тешко бити искрен пријатељ. Људи су склони да осете љубав само оних људи који чине да се они осећају добро. Стиче се утисак да многим нису потребни пријатељи, већ ласкавци.

Христос је Свог пријатеља и ученика, Светог Апостола Петра назвао сатаном (Мт. 16, 23), а и апостоли су у својим посланицама с пастирском љубављу упозоравали и корили појединце и читаве заједнице. Особа некад не жели противуречење, али некад јој је баш то преко потребно. Често можемо чути: „ти ме употпуњујеш“, или „требаш ми“, што значи: „други је мени потребан да бих ја био потпун“. Полази се од себе, а не од

другог. И онда не изненађује кад многи са таквим виђењем љубави уђу у Цркву и разочарају се. Каква је то Заједница љубави, ако ме неко позива да служим? Све више је разведених бракова, будући да људи немају стрпљење да изграде љубав већ је доживљавају као датост која улепшава пут. Док је ближе истини схватање да је љубав онај „тесан пут којим се иде у живот“ (Мт. 7, 14). Све више је деце која одрастају без родитељске љубави, али и све већи број прекида трудноће, будући да многи нису спремни да дарују себе свом детету. Желе да се „ствари реше“, па онда да се посвете љубави; ако је могуће, без веће жртве.

Из перспективе Православне вере, љубав је пожртвована спремност да служимо другима. Она је начин живота, подражавање Христу. Хришћани нису призвани тек на приврженост, већ су

позвани да воле не тражећи ништа заузврат. Таквом љубављу је Син Божији због нас страдао (1.Јов. 4, 7-13) и позива нас да таквом љубављу волимо Бога и ближње (Мт. 22, 37-39). Она се никада не може профанизовати, нити смемо да занемаримо труд да њоме живимо. Оваква љубав не би била могућа да Бог први не заволе нас (1.Јов. 4,19), да нам није даривао Царство небеско, чији прекус осетимо на свакој Литургији. Бог нас силно воли, и утврђени у тој истини, најмање што можемо јесте да будемо живи сведоци ове Добре Вести, истрајни у љубави. „И ми смо упознали и веровали у љубав коју Бог има према нама. Бог је љубав и, ко остаје у љубави, у Богу остаје и Бог остаје у њему.“ (1.Јов.4,16)

Марко Радаковић.

ВАЖНО ОБАВЕШТЕЊЕ

Драги моји светосавци. Хвала добром Господу, наш парохијски часопис се издаје успјешно већ дуги број година. Упокојени прота Драгомир као и о. Владислав су прије мене врједно и успјешно уређивали овај наш парохијски гласник. У нашем часопису можете созерцавати душекорисне текстове, можете се информисати о дешавањима и радовима у парохији. Тренутно се наш светосавник издаје четири пута годишње: Уочи празника Божића и Васкрса као и уочи Видовдана и Крстовдана. Овим путем се извињавамо свим вама који у међувремену нисте редовно добијали сваки светосавник у прошлости. Имао сам више жалби од парохијана који тврде да су од цијеле пошिल्ке добили само омот. Даљим интересовањем у локалној пошти сам обавјештен да се деси да машина која сортира пошту често исцјепа омот са часописа. На жалост, због константног повећавања цијене штампања часописа (посебно после короне) приморани смо да смањимо број послатих бројева. Морам да напоменем да се наша парохија годинама бринула од око 700. благочестивих породица широм Аустралије шаљући им наш часопис. Додаћи и то да су цијене толико порасле у задњих двије године да наша парохија мора да издвоји скоро 12000. долара годишње за штампање и поштарину. Од следећег броја ћемо слати само часописе породицама које живе на територија наше парохије. Молим и остале који би хтјели да и даље добијају светосавник а нису са територије наше парохије да ме слободно позову и да направимо неки врсту аранжмања за слање. Такође постоји опција слања часописа на имејл. Сви који би хтјели да добијају наш часопис у дигиталном формату нека ме слободно контактирају на мој телефонски број или преко имејла. У Христу новорођеном младенцу одан,
о. Дејан

ВЕЛИКА ПРОСЛАВА „АВАЛЕ“

У суботу 25. новембра 2023. године, у храму Светог Саве у Гринзбори, свечано је обележен 70. годишњи јубилеј од оснивања фолклорне групе 'Авала' при Црквеној општини Светог Саве у Гринзбори. Наш добри Епископ Силуан се одазвао позиву и на радост свих парохијана, поред великих обавеза успео је да нађе времена и да својим присуством увелича нашу прославу.

Обиљежавање значајног јубилеја започето је служењем празничне вечерње службе, а затим је у Црквеној сали уследио званични програм. Народ је у великом броју испунио и храм и салу. На самом почетку програма Његово Преосвештенство Епископ аустралијско-новозеландски Г. Силуан обратио се сабранима честитајући велики јубилеј групи Авала, похваливши њихов више деценијски континуирани труд и рад на његовању српске културе и фолклорне традиције на Петом континенту. Епископ је заблагодарио кореографима, педагозима, а посебно дјец и родитељима на посвећености и жртви, подсетивши да је наша култура и традиција прожета и надахнута нашем Православном вјером која је вјековима обликовала дух - етос нашег народа. Прослава се наставила фолклорном игром, додјелом трофеја, говорима као и

свеопштим народним весељем. Госпођа Марушка Батаковић је водила програм. О. Дејан се у име председника Влајка Бошњака, црквеног одбора, као и свих пододбора обратио присутнима, поздравио Владика Силуана и захвалио му се на његовом доласку. На крају програма публика је имала ту част да присуствује игри шездесетак сениора фолклорне групе „Авала“.

Фолклорна група „Авала“ је основана у Карлтону далеког новембра 1953. године непосредно после оснивања Црквене општине "Свети Сава" са жељом да кроз свој рад негује и чува од заборава нашу културу и обичаје. Фолклорна група је основана у време свештеника Будимира Ђукића, предсеника црквеног одбора Рашка Николића као и кореографа Милана Станића. После куповине новог имања у Гринзбари рад фолклорне групе се наставља на новој локацији 4. августа

1989. године.

Многе генерације младих су кроз фолклор заволеле сву лепоту игре, песме и дружења створила су се дивна пријатељства која и дан данас трају. Група окупља играче свих узраста и током времена, својим радом и успесима, постала је достојан представник српске културе у Мелбурну а и шире.

САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА 7. октобар 2023.

Крштење Дане Јокановић
10. септембар 2023

Венчање
Софија Челебић и
Andrew Akathiotis
21. октобар 2023.

Крштење Николина Богуновић
18. новембар 2023

**ВЕЛИКА ПРОСЛАВА
70 ГОДИНА
ПОСТОЈАЊА НАШЕ
ФОЛКЛОРНЕ
ГРУПЕ „АВАЛА“**

**МОЛИТВЕНО
ОВЕНЧАНА
БЛАГОСЛОВОМ
НАШЕГ ПРЕОСВЕЂЕНОГ
ЕПИСКОПА Г. Г. СИЛУАНА**

САБОР ФОЛКЛОРА У ГРИНЗБАРИ

У суботу 7. октобра пригодним програмом обиљежен је сабор фолклорне групе „Авала“ Прослави је присуствовало неколико стотина гостију, од којих су многи бивши и активни чланови КУД. У културно-уметничком програму учешће је узело много младих, изузетно талентованих умјетничких група. И ове године, као и претходних, наша фолклорна група организовала је вече за памћење. Био је то заиста сјајан осјећај видјети велики труд наше драге дјечице и њихових родитеља. Чланство фолклорне групе „Авала“ је сваке године све веће и веће. Наша омладина предвођена кореографом, а уз значајну помоћ одбора за фолклор, предвођеног од стране вриједног Душана Булатовића је била на висини задатка. У свим акцијама и наступима ове групе учествују и родитељи деце и омладине. Сви су увек заједно окупљени, и стари и млади, око своје цркве, чувајући своју драгоцену српску фолклорну традицију, народне игре, песме и лијепе обичаје. О. Дејан Милошевић је отворио програм и поздравио све присутне групе. Посебно се захвалио оним фолклорним групама које су дошле из далека. Наташа Јевтић је водила програм до краја вечери. Ова вече

је била посебна јер смо имали много група које су нас посјетиле из цијелог Мелбурна, Аделаида, Сиднеја. Ове године су нас посјетиле и групе из Српског спортског центра Бонирига, „Опленац“ из Аделаида, „Дрина“ из Вилавонга-Бризбејн, „Св. Никола“ из Блектауна. Од домаћих група присуте су биле и групе: „Морава“ из Ст.Албанса, „Шумадија“ из Кизбороа, „Карађорђе“ из Рокбенка, „Шумадија“ из Тилонга и „Раваница“ из Карум Даунса. Око 600. гостију је имало то задовољство да ужива у игри, музици и пјесми. Школа грчког плеса „Манасис“ је за нас приредила специјалну представу у којој је приказан и грчки традиционални плес. Уживали смо у 28 наступа са играчима од 4 године до 60 година и више. Шта рећи на крају, било је заиста прелијепо и сви присутни су били одушевљени. Благодарeћи Богу за дивну омладину и дјецу која се из недеље у недељу окупљају под сводовима храма Св. Саве и вјежбају се у духовном животу, народној игри и традицији, честитамо им јубилеј и с пажњом и љубављу очекујемо да нас својом пјесмом и игром увесељавају на многе године.

РИЈЕЧ ДВИЈЕ О ПОСТУ

Пост сам по себи није циљ него средство. Нажалост, многи то не схватају. Сви смо некако у размишљањима: ево га пост, дај да то одрадимо, да се стиснемо, издржимо и кад испостимо то је то, успјели смо, одрадили. Често око себе видимо пријатеље и родбину који заиста посте али не разумију прави значај поста и исповјести тј. покајања. Није једина поента у томе да испостимо. Пост је оруђе (или још боље, оружје) и он нам служи како би што боље савладали и побједили наше страсти које нас одвајају од спасења. Ево симболично, пост је мотика. Није циљ имати мотику него имати окопану њиву. Тако и са постом. Није циљ само издржати пост него употребити тај пост за много веће ствари. Циљ је да се свакодневно поправљамо, да умртвљујемо своје страсти и лоше навике, да напредујемо у врлинама, да будемо добри ближњима, да волимо све, да волимо Бога и да (што је најважније) задобијемо Царство Небеско. Е, за овај циљ су нам потребни пост и молитва. Пост нас учи да укротимо тијело, да обуздамо вољу, да се научимо уздржању, да не робујемо похотама али и да живимо здраво. Значи, пост је помоћно средство да будемо бољи и себи и другима и Богу. Треба да будемо добри и да напредујемо у свему и треба да постимо јер нам пост помаже да остваримо те више циљеве. Наравно, поред поста ту је и молитва,

изнад свега Света Литургија, исповијест и Причешће. Немојте да смо слабићи. Зар је толики проблем постити? Зар је толико тешко са нездравог прећи на здраво? Зар је толико тешко обуздати бијесно тијело које кроз исхрану срља у сопствену пропаст? Што је више молитве и поста то је мање болести и трагедија. Поред правилног поста, који се као што смо казали не своди само на уздржање од јаке хране и пића, св. тајна покајања тј. Исповјести има немјерљив значај у животу једног хришћанина. То је света тајна кроз коју се опраштају наши греси, ако се исповеде, и кроз коју добијамо измирење с Богом. Врло често добијам питања који се се греси опраштају кроз свету тајну покајања, а који не? Сви греси које смо учинили после крштења и које смо исповедили свештенику и за које смо се покајали. Ипак не може бити опроштен наследни грех само покајањем без крштења. Ми знамо да се са искреним покајањем опраштају гријеси. То знамо из Светог писма и Светог предања. Христос је опростио грехе покајнику, а исто су то чинили и Апостоли. Из Светог предања знамо за многе примере гријешника, који су се покајали за своје грехе, поправили се у животу и постали светитељи. Треба да исповјести приступимо са искреним кајањем и скрушеним срцем; исто тако са осећањем праштања свима који су се о нас огрешили, и са одлуком да се покоравамо свештенику који врши исповјет уколико наложи елитимију. Свештеник може дати различите епитимије, према озбиљности наших гријехова, нпр. да постимо, да се молимо, да дамо накнаду некоме кога смо оштетили, да чинимо дела милосрђа, или, чак, да не приступамо светој тајни причешћа за извјесно вријеме.

РАДОВИ У ПАРОХИЈИ

У протеклих неколико мјесеци, уз велику помоћ наших вриједних парохијана и пријатеља парохије Св. Саве урађено је много на уређивању нашег имања. Ко је год први пут посјетио нашу парохију остао је пријатно изненађен, не само њеним географским положајем, већ и њеном репрезентативношћу и изгледом. Храм Св. Саве је засигурно српски бисер државе Викторије. Да би наше имање остало тако, било је потребно пролити много крви и зноја, почевши од оснивача и ктитора наше светосавске парохије па до данас. Ја

сам као свештеник сведок великог труда добрих људи који неуморно раде на уређењу и одржавању наше парохије.

Током протеклих неколико мјесеци смо имали више акција чишћења и уређења Црквеног имања. Током мјесеца септембра смо имали велику акцију подрезивања прераслих стабала и растиња на имању. У акцији су учествовали; председник Влајко и Душан Бошњак, Радован Марић, Јово Живак, Радован Дамјанац, Драгомир Јосиповић, Драган... као и Илија Зубић. Након ове акције остало је право брдо дрвета које се требало склонити. У овој акцији су учествовали Бранислав Љиљак, Вуле Богуновић као и Радован Дамјанац.

Због слабих инсталација струје и честих исказања осигурача у Цркви за вријеме грејне сезоне Дражен Георгијевски се потрудио и замјенио

кутију са осигурачима у олтару нашег храма. Иначе, Дражен је потпредседник нашег црквеног одбора, до сада смо се увјек могли ослонити на њега и његову породицу! 18. Новембра смо имали малу акцију попуњавања дјечијег игралишта са „малчом“.

Овом приликом морам да похвалим и породицу Радосављевић, Зорана Тодоровића и Радомирку који заједно са о. Дејаном редовно чисте наш храм. Од изузетне важности је редовно одржавање хтама Божијега и у томе се огледа наш образ. Сви који желе да помогну око одржавања храма могу да се јаве о. Дејану.

МИЛУНКА САВИЋ ХЕРОИНА ПРВОГ РАТА

Милунка Савић је српска хероина Великог рата и најодликованија жена у историји ратовања. Крила је груди претварајући се да је мушкарац како би се борила за Србију, а у наредним годинама исте те груди окитила је орденима Легије части, Карађорђевоом звездом са мачевима и постала једина жена носилац француског одликовања Ратни крст са златном палмином граном. Ратови су се низали један за другим тих година које су начеле 20. век, а једна девојка из села Копривница код Рашке, заменила је своју хаљину униформом српског војника, ошишала косу и трудећи се да прикрије груди, под именом “Милун Савић“, храбро закорачила у Балканске ратове, а након њих и у Први светски рат. Била је рањена четири пута, али њој је најтеже пало рањавање у Другом балканском рату, када је откривен њен пол. Како је касније причала, рана у пределу грудног коша била је најтежа ноћна мора младог “Милуна Савића”. “Али као за инат, метак удари у груди,” говорила је српска хериона годинама након тог догађаја. Зато је у Велики рат ушла као жена-борац, тражећи пушку од војводе Путника лично, иако јој је он саветовао да буде болничарка и говорио да је штета да страда тако млада. „Војводо, хоћу пушку“, непоколебљиво је захтевала стасита девојка коју ништа није спречило да постане део чувеног “Гвозденог пука”, најелитнијег Другог пука српске војске “Књаз Михаило”, а њене безбројне подвиге кажу да су се граничили са невероватним. Умела је да осети најпогоднији тренутак за напад, да прецизно баци бомбу у непријатељски ров. А приповеда се и о изненађењу непријатељских војника када би схватили да их је једна жена сасвим сама заробила, разоружала и спроводила до штаба пука.

На Солунском фронту, у једном препаду, заробила је четрдесет три, а у другом шездесет бугарских војника. Неустрасива ратница која је на непријатељске снаге јуришала не штедећи свој живот најтеже је била рањена у јесен 1915. године у Македонији када се са ранама на глави повлачила се преко Албаније. Па иако је изгледала као авет, изнемогла и гладна, није дозвољавала да пук клоне духом. После неколико месеци опоравка без размишљања се вратила на Солунски фронт и као командир јуришног вода наставила са борбама. За њене безбројне подвиге кажу да су се граничили са невероватним. Умела је да осети најпогоднији тренутак за напад, да прецизно баци бомбу у непријатељски ров. А приповеда се и о изненађењу непријатељских војника када би схватили да их је једна жена сасвим сама заробила, разоружала и спроводила до штаба пука. На Солунском фронту, у једном препаду, заробила је четрдесет три, а у другом шездесет бугарских војника. По окончању Великог рата, Милунка је у Сарајеву са чином наредника српске војске добила и прву војну службу.

ОСВЕЋЕЊЕ БОГОЈАВЉЕНСКИХ ВОДИЦА

Драга браћо и сестре. Када прославимо Божић, на почетку године следи још један догађај везан за живот наших парохија, а то је благослов кућа и освећење водике па тако по нашем православном реду очекујемо свештеника да свакој породици освети водицу како је пракса код српског народа. Долазак свештеника

у дом треба да причињава велико задовољство јер имамо прилику да присуствујемо породичној молитви у оквиру које се свети водица. Свештеник се обично најављује а у неким местима је дуго година устаљен редослед освећења и на нама је да се са свештеником договоримо у ком термину да нас посети. Част нам налаже да будемо пажљиви јер није лијепо да свештеник изостави нас у вријеме када остале из наше околине посјећује. За водицу треба припремити посуду (мања чинија) чисте воде, свијећу, кадионицу, тамјан, брикет, босиљак и шибицу или упаљач за прислуживање свеће. Ако било шта од наведеног не посједујете, немојте се узнемиравати, свештеник понешто има код себе. Пожељно је, по могућности, да што више чланова породице присуствују молитви, да буде прислужено кандило (ако га има) да кућа или стан има икону пред којом се на столу свети водица. Пожељно је (ако је у могућности) да све просторије буду покропљене освећеном водицом. Да би

вода, служила за освећење и очишћење оних који је пију или се кропе њоме, свештеник овим светим чином призива на воду Божији благослов, те вода добија силу која служи на исцељење душе и тела, на одагнање видљивих и невидљивих непријатеља, на освећење и очишћење оскрнављених ствари и предмета за људску употребу; једном ријечи, на велику духовну корист оних који вјерују и са повјерењем је употребљавају. Освећење водике по домовима није само "пуки" обичај, него насушна потреба самих вјерника, који осјећају потребу да повремено буду освећени и очишћени кропљењем светом водицом. Код православних Грка има доста породица које захтевају од својих свештеника, да неизоставно сваког месеца долазе и врше освећење воде по домовима. И долазак свештеника има за циљ да се његује наша духовност, православље и светосавље, да будно чувамо своју вјеру и своју лијепу српску традицију. Искористимо долазак свештеника да се по потреби учини молитва за здравље, за породични мир и сл. Верска неупућеност није страшна ако желимо знати, тако да имамо прилику упитати свога свештеника за вјерске непознанице. Сви разговори могу користити родитељима и деци за духовно изграђивање које јача међусобно поштовање и повјерење. Доживимо ову годишњу посјету свештеника као празник јер су плодови ове посете корисни у оној мери колико придајемо значаја овом догађају. Сви парохијани који желе да им свештеник дође у Богојављенску водицу могу слободно да контактирају о. Дејана на 0401 537 117.

ПРОСЛАВЉЕНА СЛАВА СВ. АРСЕНИЈЕ СРЕМАЦ

Српска школа „Вук Караџић“ из Ст. Албанса прославила је своју славу Светог Арсенија Сремца у недељу 12. новембра. Традиционално школска слава је најважнији дан у години када ученици имају прилику да покажу како се чува српски језик и култура далеко од матице. Једно одељење школе „Вук Караџић“ успешно већ дуго низ година делује при храму „Св. Саве“ у Гринзбари. Свету литургију у цркви Св. Георгија у Ст

Албансу служили су свештеници Борислав Петровић, Чедомир Видеканић и Небојша Тумара са ђаконом Миодрагом Томићем. Овогодишњи домаћини славе били су ученици Димитрије Јовић и Ана Милишић. Они су били на висини задатка, присуствовали су служби у цркви. Сечи славског колача и дочекали

су госте на улазу у салу. Ученици Урош Стевановић и Лана Лугоња су преузели славу за следећу годину. Ученици школе су припремили пригодан програм са својим наставницама након чега је послужен славски ручак. У припреми славе учествовало је наставно особље али и многи родитељи и чланови заједнице. Српска школа „Вук Караџић“ из Ст Албанса је допунска школа српског језика која ради у Мелбурну од

1979. године. Школа је акредитована и ученици имају могућност да полагају српски језик у склопу завршних испита у 12. разреду, што им помаже приликом уписа жељеног факултета. Школа броји 165 ученика од предшколског узраста до 12. разреда у три кампуса у Гринзбари, Билонгу и Ст Албансу. У школи је запослено осам просветних радника који имају завршене факултете за васпитача, учитеља, наставника и професора. Традиционално ученици уз помоћ наставника организују приредбе за светог Саву, Видовдан и за школску славу св Арсенија Сремца. На крају школске године, за ученике и родитеље се организује велики школски излет у Бримбенк парку.

ДОБРОВОЉНИ ПРИЛОЗИ

ОД 24. АВГУСТА 2023 ДО 5. ДЕЦЕМБРА 2023

Е. Пантић 20	Породица Драгић 50	За покој душе Ненада
Драгиња Јованов 20	Дане Јокановић 20	Глигоревиха 20
Вуле Богуновић 50	Радован Дамјанац 50	За здравље Живке и Горана 30
Породица Драгић 50	Јово и Зора Живак 50	Саша и Марија Кулинчевић 100
Наум Георгијевски 50	Породица Глигоревих Обрад,	Тихомир Глигоревих 50
Милијана Скочајић 30	Мара, Дајана, Максим, Петра,	Слободанка Глигоревих 20
Вос. 20	Анђела 50	Предраг Глигоревих 20
Породица Вукчевић 250	Породица Буцало 50	Немања Ивановић 10
Наум Георгијевски 50	Дане Јокановић 20	Наум Георгијевски 50
Наум Георгијевски 50	Породица Вукировић 100	Божо Живак 50
Ковилка Марић 50	За покој душе Чедомир Лекића	Дане Јокановић 20
Евица Пантић 20	100	Породица Глигоревих 20
Вера Бараћ 50	Б. Вујичић 50	Породица Јоцковић 100
Јово и Зора Живак 50	Данило Вујичић 50	Бранко Богуновић 50
Породица Вукчевић 150	Радован Дамјанац 50	Мирољуб Андрејић 50
Слађана М. 50	Данијела Божић 20	Вуле и Златица Богуновић 50
Вуле Богуновић 50	Породица Вучковић 50	Ружица Јондић 20
Стеван Јокандић 20	Зорка и Видоја Зекановић 20	Вуле Богуновић за крштење 100
Радован Дамјанац 50	Милијана Скочајић 30	Н. Богуновић 100
Драган Марковић 250	Радован, Биљана, Драгана и	Евица 20
Данијела Суботић 50	Бојана Марић 200	Џвијета Глоговац 100
Породица Вучковић 50	Маринко Мијатовић 50	Породица Буцало Р. 50
Нада Караћ 50	Евица за +Слободана 20	Дане Јокановић 20
Дане Јокановић 50	Данијела Суботић 50	Иванка Глишић 50
Вуле и Златица Богуновић 50	Дане Јокановић 20	Милан Удовичић 20
Наум Георгијевски 60	Марица Дачић 50	Мира и Желимир Мишић 20
Данило Булатовић 50	Породица Челебић 300	Наум Георгијевски 50
Видоје Обрадовић 100	Божић Недељко 100	Споменка Кајтаз 50
Б. и В. Живак 50	Петар Глоговац 50	Бранко Богуновић 50
Породица Тишић 100	Лука +Татјана 20	Вуле Богуновић 50
Љиља Андрић 50	Јадранка Стојановић 20	Тихомир Глигоревих 50
Породица Буцало 50	Жарко и Невенка Грмуша 150	Породица Попић 50
Наум Георгијевски 100	Зага Симић +Ружа 50	Јовица Милица 20
Весна Касемовић 50	Славица Михајловић ?	Лидија Блажановић 20
Франциска Ђилас 20	Александра Суботић 50	Дане Јокановић 20
Вуле и Златица Богуновић 50	Бранко Богуновић 50	Анастасија и Стефан Бошњак
Саша и Мирјана Богуновић 50	Раденка Суботић и Quan Nguyen	100
Сандра Суботић 50	100	Данијела Суботић 50
Наум Георгијевски 50	Александра Суботић 150	Стефан Ускоковић 20
Горан Милић 90	Раденко и Данијела Суботић	Јово и Зора Живак 50
Милан Блажановић 50	100	Породица Тешић? 50
Босилка, Стефан, Сузана 40	Ненад Вуковић +50	Радован Дамјанац 50
Породица Вучковић 50	В. И З. Богуновић 50	Породица Драгић 50
+Косовка Бошњак 100	Дане Јокановић 20	Стеван Вуковић 50
Вуле Богуновић 50	Наум Георгијевски 100	Породица Будеша 50
Дане Јокановић 20	Породица Флајник 20	Радован Дамјанац 50
Наум Георгијевски 50	Весна Бошњак 100	Наум Георгијевски 50
Винка Бадонић 200	Мара Глигоревих 50	Драгиња Јованов 20
Ристо Ристовки(за олтар) 300		

ПРИЛОЗИ СА СВЕТОСАВНИК

Наум Георгијевски 30
Милицав Глоговац 50
Породица Вукчевић 120

Ратко и Нада Гудељ 50
Драган Баглава 50
Породица Вукмировић 100

Радослав Вујичић 50
Мира и Желимир Мишић 20

Хвала свим парохијанима који су благоизволели да учине љубав и донирају средства за наш свети Храм. Веома смо благословени што имамо вас и ваше породице у нашој светосавској заједници. Хвала вам још једном на великодушној подршци. Управа храма Св. Саве!

О СЛУЖБИ ЧТЕЦА

Чтечеви или дечази у Олтару, су неко ко је привилегован да послужује у Светом Олтару, тамо где је у Светињи над Сетињама присутан сам Господ. Чтечеви добијају посебну дозволу да послужују у Светом Олтару и да асистирају свештенику за време Св.Литургије и осталим светим службама. Чтеци се обично називају пономари; у Службенику

је речено да у олтар не треба да улази нико осим пономара (чтеца). Они имају обавезу да припремају просфоре, вино, воду, топлоту, као и да одржавају ред и чистоћу у светом олтару. У Типику се

онај који обавља те обавезе назива парасклицсијарх или кандилопалитељ, који има обавезу и да звони. Као што је речено, чтец је веома почасна личност у самој црквеној јерархији. Чтеци су били често и црквени појци, тумачи Писма и писари. Исто тако, у неким храмовима у старим временима било им је поверено поучавање катихумена (онај који се спрема за свету Тајну крштења). По мишљењу неких светих Отаца, било им је дозвољено и проповедање Речи Божје. Свети Симеон Солунски о дужностима чтеца каже: „Стоји у средини храма откривене главе и чита народу Божанске списе, свете речи Пророка и Апостола. Затим чтец, улазећи у олтар као слуга олтара, пали свеће, додаје свештенику или ђакону кадионицу, иде за време Входа испред свештеника са свећом и додаје топлу воду (топлоту) за време Литургије. Исто тако, поје божанске химне, укратко речено, он је слуга божанских ствари у цркви“ (Св. Симеон Солунски). Чтеци данас, за разлику од ранијих периода, своју дужност (обавезу) врше у одежди која се зове стихар. Стихар је дугачка одежда са широким рукавима, најчешће се прави од беле или танине светле боје како би онога који га носи подсећао на нужност чистог и светлог живота, који треба да краси оне који служе Господу.

СВ. ВЛАДИКА НИКОЛАЈ ЕВРОПИ

„Господо и пријатељи!
Дошао сам из Србије, из Европске поноћи. Тамо нигде ни зрачка светлости. Сва је светлост побегла са земље на небо и једино нам одозго светли. Па ипак, ми нејаки у свему, сада овако, јаки смо у нади и вери, у скоро свануће дана. Захвалан сам лорду архиепископу, Кентеберијском, који ми је омогућио да на свети Видовдан, овог лета господњег 1916. године, у овој прекрасној цркви Светог Павла, пред његовим Височанством, краљем Џорџем петим и најугледнијим Енглезима могу да вам се обратим. Господо и пријатељи! Цео дан јуче, провео сам разгледајући овај величанствени храм, који је понос Енглеске и Хришћанства. Ја сам видио, да је он саграђен од најскупоценијег материјала, донешеног из разних крајева империје, у којој сунце не залази. Видео сам, да је саграђен од гранита и мермера, које су испирали таласи стотине мора и океана. И да је украшен, златом и драгим камењем, донетим из најскупоценијих рудника Европе и Азије. И уверио сам се, да се овај храм, с правом убраја, у једно од архитектонских чуда света. Но, господо и пријатељи! Ја долазим из једне мале земље на Балкану, у којој има један храм, и већи, и лепши, и вреднији, и светији, од овог храма. Тај храм, се налази у српском граду Нишу, и зове се ЋЕЛЕ КУЛА. Тај храм, је сазидан од лобања и костију мог народа. Народа који пет векова стоји, као стамена брана Азијатском мору, на јужној капији Европе. А кад би све, лобање и кости, биле

уздане, могао би се, подићи храм, триста метара висок, толико широк, и дугачак, и сваки Србин, би данас, могао подићи руку и показати. Ово је глава, мога деде, мога оца, мога брата, мога комшије, мога пријатеља, кума. Пет векова, Србија лобањама и костима својим, брани Европу, да би она живела срећно. Ми смо тупили, нашим костима, Турске сабље, и обарали дивље хорде, које су срљале као планински вихор на Европу. И то, не за једну деценију, нити за једно столеће, него за сва она столећа, која леже између Рафаела и Шилера. За сва она, бела и црвена столећа, у којима је Европа, вршила реформацију вере, реформацију науке, реформацију политике, реформацију рада, реформацију целокупног живота. Речју. Када је Европа, вршила смело кориговање, и Богова, и људи из прошлости, и када је пролазила кроз једно чистилиште, телесно и духовно. Ми смо, као стрпљиви робови, ми смо се клали са непријатељима њеним, бранећи улаз у то чистилиште. И другом речју. Док је Европа, постајала Европом, ми смо били ограда њена, жива и непробојна ограда, дивље трње око питоме руже. На Видовдан, 1389. године, Српски кнез Лазар, са својом храбром војском, стао је на Косову Пољу, на браник Хришћанске Европе, и дао живот, за одбрану Хришћанске културе. У то време, Срба је било колико и вас Енглеза. Данас их је, десет пута мање. Где су? Изгинули, бранећи Европу. Сада је време, да Европа Србији врати тај дуг.“

ПРАВОСЛАВЉЕ И НОЋ ВЕШТИЦА

Иако нам се приближава Лучиндан, околина нас више подсећа на долазак Halloween-a. Додуше, ове године је сама „помама“ за празновањем Ноћи вештица мањег интензитета. Но, то није последица нашег мањег интересовања за „обележавање“ тог дана, у питању је феномен тренутне епидемије која је успела да на глобалном плану успори свет и све стави ad acta. Али, поставимо себи питање, да ли бисмо прескочили Ноћ вештица да није ова ситуација око Корона вируса актуелна? Друго, шта ми заиста знамо шта представља ова прослава или се ослањамо на игру и дечју забаву тог дана? Сва је прилика да смо склони да олако прихватамо туђе, а да заборављамо своје наследство. Или, још страшније, да

примамо и стварамо навику а да претходно нисмо критички промислили шта је то што преузимамо и почињемо да примењујемо као део своје навике, „културе“. Прихватили смо ријалити програме као нешто најнормалније, прихватамо слободе које нам модерно друштво пружа, а не прихватамо да слобода носи и одговорност. И даље се задржавамо на чувеној крилатици „све знам“. Али, хајде барем да пробамо да мало осветлимо феномен прослављања Ноћи вештица у нашем народу. Да осветлимо и разоткријемо шта се заиста налази иза овог „дечјег и наивног празника“. Овај обичај има своје порекло међу паганским келтским народима у

Ирској, Британији и на северу Француске. Они су веровали да се живот рађа из смрти, па су за почетак своје нове године узимали крај јесени, када природа умире и када, према њиховом веровању, почиње време мрака, распадања и смрти. Тога дана су гасили ватру на својим домаћим огњиштима и свуда је владао мрак. Према паганском келтском предању душе умрлих би потпуно припале власти бога Самхаина, кнеза смрти, кога је ваљало умилостивити жртвоприношењем на дан нове године, а Самхаин би дозвољавао да тога дана душе умрлих посећују домове својих породица. Отуда обичај „маскирања“ у костуре, духове, вештице... На тај начин би живи ступали у „мистичну“ заједницу са умрлима, кроз чин подражавања мртвих и тумарања по мраку. Према веровању душе мртвих које би долазиле у „посету“ биле су изнурене глађу и молиле су за храну, па их је ваљало нахранити – отуда обичај звани „trick or treating“, одавде потиче обичај који се спроводи у Америци, да деца иду од куће до куће и да добијају слаткише. Уколико неко од живих не би угостио (treat) душе умрлих, стигла бих их освета (trick) бога Самхаина. Друидски свештеници налажу упутства својим верницима да угасе своја огњишта и светла и да се окупе око жртвене ватре како би својом жртвеном понудом одали почаст господу смрти. Домаћин куће би дошао и запалио бакљу, ватру би однео својој кући и њом потпалио ватру на своме огњишту и све лампе у своме дому. Света новогодишња ватра развила је обичај и праксу да се у издубљену бундеву стави упаљена свећа „Jack – o’ – lantern“ која је изрезбарена тако да имитира мртвачку главу, а која се овом приликом користи да у њој буде пренесена нова светлост и ватра до куће,

где се одлаже, да би као фењер горела током ноћи. Гатање је такође део овог древног Келтског фестивала. Након што ватра буде догорела и изгасила се, друиди би приступали прегледању остатака главне жртве, у нади да ће са њеним сагорелим остацима предсказати догађаје у наредној години. У време када су западни народи примили хришћанство (пре Великог раскола и појаве Протестантизма), тадашња Црква је установила празник „Свих Светих” 1. новембра (на истоку се тај празник слави другог датума) управо да би се истребио овај обичај, ноћ уочи празника Свих Светих (All Hallows eve) служило се свеноћно бдење које би се завршило Светом Литургијом ујутру. Древни словенски пандан за Ноћ вештица у старој Русији био је „Нави Ден“ („нав”у словенској митологији означава пакао), а називао се и „Радунитса“, а његово празновање одржавало се у пролеће. Источна Црква је овај празник потиснула тако што је увела да се друга недеља после Васкрса назива Антипасха, а први дан те недеље побусани понедељак. Млади су заборавили да се на исти дан када се спремају за излазак у град, костимирање и маскенбал... прослављају два веома битна хришћанска светитеља. Свети апостол Лука је иза себе оставио Јеванђеље о животу Христовом, написао је Дела апостолска да бисмо видели како је изгледао живот првих хришћана. Посебно у Делима апостолским видимо трагедију прогона која ће тек наступити, борбу за опстанак ране цркве. Данас, када ниједно царство не прогони хришћане, ми сами избацујемо цркву и мењамо је паганским и нехришћанским обичајима, сматрајући наше обичаје, културу и веру превазиђеним и налазећи алтернативу која је и више него штетна. Свети Петар цетињски слави се истог дана када и апостол Лука. За живота се трудио да унесе ред, мир, слогу и да спречи и

искорени крвну освету између српских племена у Црној Гори. Наше светитеље и традицију олако смо заборавили иако о њима учимо од малих ногу како у породици тако и у школи. Примамо, без критичког суда, „празнике“ које нам је модерна култура заогрнула у ништа више сем забаву а чије је право значење и више него опасно, деструктивно и неприродно хришћанском етосу и вери. Можда би неко могао да каже да је ово обична децја игра, попут бајки које се деци читају када су мала. Бајке имају тачно одређену линију која раздваја добро од зла. Персонификација зла увек буде надвладана оним што представља добро. Можда најбољи приказ „модерне” бајке, засноване на свим исправним постулатима, можемо наћи у делима Толкина који је свако своје дело започињао претходно промишљајући о томе да ли ће му рад бити исправно хришћански постављен. Дакле, знао је да ће његове књиге читати деца и желео је да их не доводи у заблуду, да оно што читају буде поучно и, испред свега, хришћански оправдано. Но, сматрамо да ретко ко од људи који прослављају Halloween заиста и зна да учествује у неопанганској светковини против које су се хришћани борили вековима. Борба није била зато што је хришћанство желело да наметне једну, униформну, веру већ да би се људи заштитили од мутне воде празнословља и сујеверја. Интересантно је да у Америци прослављање Halloween-а изазива праву потрошачку грозницу. Статистика каже да се више новца потроши само пред Божић. Уколико се зна значење прослављања Божића, Васкрса, крсне славе... требало би и осталим догађајима приступити са одређеним предзнањем, посебно када се прослављају нама мало познати „празници” попут Halloween-а.

Вероучитељ Ђорђе Чоловић

